

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

624.2

Szerző

Cím Buda ellen.

Hely

Idő 1914

Forrás: Világ

Személy

Bp.

(Hely)

1914 1/30

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Helyszám

Buda ellen

A Lánchíd elzárása — Kivédorolnak a lakók — Nem lesz építkezés

Budapest, január 29.

Az a mód, ahogyan a Lánchíd elzárásával Buda, különösen az I kerület, a Krisztinaváros polgárságával elbántak: klasszikus mintája annak, hogyan lehet valamely városi adminisztrációnak a gondjaira bízott polgársággal egyáltalán nem törődni. Amit a budaiak a Lánchídon való közlekedés pótlására kaptak, annyi, mint semmi. A polgársággal való nemtörődomségnek, a közönség érdekei semmibevevésének már jelentkeznek is természetes következményei. A Krisztinavárosban sorban mondják föl a lakásokat; miután pedig a Lánchíd átépítése eltart legalább is két évig, az idén a Lánchídi érdekeltségben fölépülő házak nem remélhetnek elegendő lakót és ebben a városrészben megakad az építkezés. A városi tanács tehát nemcsak a jámbor lakók keserűségét váltja ki, hanem maga ellen zudítja a háztulajdonosokat is, akiket talán komolyabban vesznek a városházán.

Buda leginkább érdekelt lakossága pedig már jó idővel ezelőtt mennyt gyülesezett, deputációzott, kért és könyörgött a polgármesternek, hogy jogos érdekeit kellőképp megóvhassa. A polgármester elismerte a kívánság jogos voltát, meg is ígérte számtalan előtte megjelent küldöttségnek, hogy e kérdés célszerű megoldására mindenképp igyekezni fog; és minden megnyugtató ígéret dacára, egyszerűen cserbenhagyta Budát. Bárca polgármestertől, eddigi érélyes és megalkuvást nem tűrő közbelépései után ítélve, egészen mást várt a polgárság, nem azokat a fél és negyed

intézkedéseket, amelyek csak elégtelenséget, felzudulást váltanak ki a kedélyekből. A budaiak, főleg a krisztinavárosiak, akiket a hivatásuk fulnyomó részben a pesti oldalra átjárni kényszerít, joggal várták el a polgármestertől, hogy a hid elzárása által okozott bajokon gyökeresen fog segíteni.

Hiszen a krisztinavárosi polgár eltűri azt, hogy a rendes világítás megfelelő kövezet és modern közlekedés teljes hiányáért a rendes, nyomasztó közlerheken felül, melvet bőlesen kieszelt, lefelé menő progresszivitásban minden zugolódás nélkül fizet, még egy külön, még pedig igen terhes adót is kisarcoljanak belőle. Budapest negyven év óta egyesített fővárosában ugyanis az a polgár, aki pl. a Krisztinavárosnak nevezett kerületben lakik, ama kiváló fénvűzésért, hogy a Déli vasut füstjét nyelheti, nyáron ezenfelül az olajjal öntözött utcákat szagolhatja és rajtuk a ruháját tönkretelheti, esős időben nyakig gázolhat a luesokban és éjjel, a hiányos világítás folytán, a nyakát ki is törheti, most pedig a világtól teljesen el lesz zárva, naponként és fejenként egy bőséges extraadót tartozik fizetni.

Tudvalevő, hogy valahányszor a pesti oldalról kerületébe megy a krisztinavárosi, négy fillér hidvámot és négy fillér alagutvámot kell leszurnia, ha hazulról Pestre megy, nagy kegyesen négy fillér alagutvámossal is beérik. Az egész napi elfoglaltsággal bíró embernek — és nagyobbára ilyenek, mert ebédre is haza kell járnia, — ez naponként 24 fillért tesz ki. Háromszáz munkanapot számítva egy esztendőre, 72 korona korona az évi luxusadó, amelyet személyenként fizetni kell. Már most, ha egy család 3—4 tagja kénytelen — isko-

luzás vagy kereset miatt — Pestre átjárni, 216—288 korona kerül ki, melyet évenként lerótt. Ezt a szép kis summát jövedelmi adó fejében, nem éppen csekély jövedelem után szokták kivetni.

De oda is hagyják a Krisztinavárosiak kedvelt városrészüket, a legszebb részét Budának. Tömegesen mondják föl a lakásokat a Lánchíd elzárása és azon rengeteg kellemetlenségek és idővesztés miatt, melylyel a polgármester nemtörődömsége járni fog rájuk nézve. Pedig a Krisztinaváros az üres lakások tekintetében vezetett eddig is. Ha betekintünk a főváros statisztikai havi füzeteibe, ott a következő számokat találjuk: a jobbparti három kerületben volt az 1913. augusztus—novemberi negyedében 343 üres lakás; ebből magára a Krisztinavárosra 248 üres lakás esett. Ugyanezen időben Budapesznek mind a hét balparti kerületében, vagyis egész Pesten 539 lakás állt üresen; vagyis alig kétszer annyi, mint a Krisztinavárosban. De a városházán nem gondolnak ilyesmire! Nem gondolnak arra sem, hogy az utóbbi időben éppen a sok üres lakásra való tekintettel, megis megnehezült a Krisztinavárosban az építkezés, mert a bankok, — még a pénzbőség idején is! — csak nehezen adtak ide jelzálogos építkezési kölcsönt.

Sokkal többről van tehát szó, mint a Krisztinavárosiak közlekedési szükségleteiről, hanem egy városrész agyoncsapásáról. Ámbár a kettő most egy! És olyan városokban, ahol a közigazgatás szellemében benne van a polgársággal való komoly törődés, ott a legegyszerűbb közigazgatási feladatnak tekintik azt, hogy egy folyam által elválasztott városban akadály nélkül lehessen az egyik partról átjutni a másikra.